

TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. liepos 16 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Apmokestinimas – Apyvartos mokestis – Taikymo sritis – Atleidimas nuo mokesčio – Draudimo sandorį sūvoka – Paslaugos teikimo sūvoka – Vienkartinis mokas, mokama kaip garantija naudotos transporto priemonės gedimo atveju“

Byloje C-584/13

dėl *Cour de cassation* (Prancūzija) 2013 m. lapkričio 13 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2013 m. lapkričio 19 d., pagal SESV 267 straipsnį patekto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Directeur général des finances publiques

prieš

Mapfre asistencia compania internacional de seguros y reaseguros SA

ir

Mapfre warranty SpA

prieš

Directeur général des finances publiques

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas T. von Danwitz, teisėjai C. Vajda, A. Rosas (pranešėjas), E. Juhász ir D. Šváby,

generalinis advokatas M. Szpunar,

posėdžio sekretorius V. Tourrès, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2014 m. lapkričio 12 d. posėdžiui,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

– *Mapfre asistencia compania internacional de seguros y reaseguros SA* ir *Mapfre warranty SpA*, atstovaujamą advokato G. Hannotin,

– Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamą J. S. Pilczer ir D. Colas,

– Europos Komisijos, atstovaujamą C. Soulay ir L. Lozano Palacios,

susipažinęs su 2015 m. vasario 4 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendim?

1 Prašymas priimti prejudicin? sprendim? pateiktas d?l 1977 m. geguž?s 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB d?l valstybi? nari? apyvartos mokesi? ?statym? derinimo – Bendra prid?tin?s vert?s mokesio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvi? k., 9 sk., 1 t., p. 23), iš dalies pakeistos 1991 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 91/680/EEB (OL L 376, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvi? k., 9 sk., 1 t., p. 160, toliau – Šeštoji direktyva), 2 straipsnio ir 13 straipsnio B skirsnio a punkto išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrin?jant *Directeur général des finances publiques* (Valstyb?s finans? direktorius) ir *Mapfre asistencia compania internacional de seguros y reaseguros SA* (toliau – *Mapfre asistencia*), pagal Ispanijos teis? ?steigtos bendrov?s, gin?? ir *Mapfre warranty SpA* (toliau – *Mapfre warranty*), pagal Italijos teis? ?steigtos bendrov?s, ir *Directeur général des finances publiques* gin?? d?l ši? dviej? bendrovi? atlikt? sandori? apmokestinimo.

Teisinis pagrindas

S?jungos teis?

3 Šeštosios direktyvos 2 straipsnyje nustatyta:

„Prid?tin?s vert?s mokesiu [toliau – PVM] apmokestinamas:

1) preki? tiekimas ar paslaug? teikimas, kai šalies teritorijoje už atlyg? prekes tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks;

2) preki? importas.“

4 Pagal šios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio a punkt?:

„Valstyb?s nar?s, nepažeisdamos kit? Bendrijos nuostat? ir taikydamos s?lygas, kurias jos nustato, siekdamos užtikrinti teising? ir s?žining? toliau nurodyt? atleidimo nuo mokesio atvej? taikym?, užkirsti keli? bet kokiam mokesi? vengimui, išsisukin?jimui ar piktnaudžiavimui, atleidžia nuo mokesio:

a) draudimo ir perdraudimo sandorius ir su jais susijusias paslaugas, kurias atlieka draudimo brokeriai ir draudimo agentai.“

5 Šeštosios direktyvos 33 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Nepažeidžiant kit? Bendrijos nuostat?, vis? pirma, galiojan?i? Bendrijos nuostat? d?l bendr? proced?r?, susijusi? su akcizais apmokestinam? produkt? laikymu, gabenimu ir kontrole, šios direktyvos nuostatos nekliudo valstyb?ms nar?ms toliau taikyti ar nustatyti mokesius draudimo sutartims, mokesius lažyboms ir azartiniams žaidimams, akcizo mokest?, žyminius mokesius ir apskritai bet kuriuos mokesius, rinkliavas ar apmokestinimus, kurie negali b?ti priskirti apyvartos mokesiams, ta?iau su s?lyga, kad min?ti mokesiai, rinkliavos ar mok?jimai nesukuria pasienio formalum? prekyboje tarp valstybi? nari?.“

Pranc?zijos teis?

6 Pagrindinei bylai taikomos redakcijos Bendrojo mokesi? kodekso (*code général des impôts*, toliau – CGI) 256 I straipsnyje numatyta:

„[PVM] apmokestinamas preki? tiekimas ar paslaug? teikimas, kai šalies teritorijoje už atlyg?

prekes tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks.“

7 CGI 261 C straipsnyje nustatyta:

„Atleidžiami nuo [PVM]:

<...>

2° Draudimo ir perdraudimo sandoriai ir su jais susijusios paslaugos, kurias teikia draudimo brokeriai ir draudimo agentai.

<...>“

8 CK 991 straipsnyje numatyta:

„Visos draudimo sutartys, sudarytos su draudimo bendrove ar kompanija ar su bet kuriuo kitu Pranc?zijos ar užsienio draudiku, neatsižvelgiant ? j? sudarymo viet? ir dat?, apmokestinamos privalomu metiniu mokes?iu, kur? sumok?jus visi raštai, kuriuose konstatuojamas draudimo sutar?i? sudarymas, pakeitimas ar nutraukimas bendru sutarimu, siuntimas, išsi?sti išrašai ir kopijos atleidžiami nuo žyminio mokes?io ir registruojami nemokamai, jei to reikalaujama.

Mokestis renkamas nuo numatytos draudiko naudai sumos ir vis? papildom? sum?, kurias jis tiesiogiai ar netiesiogiai gauna d?l draudimo fakto.“

9 CGI 1001 straipsnio 5°bis dalyje pažymima, kad specialaus draudimo sutar?i? mokes?io tarifas yra 18 % už draudim? nuo bet kokio pob?džio rizik?, susijusi? su antžemin?mis motorin?mis transporto priemon?mis.

10 Iš CGI 1001 straipsnio 6° dalies, be kita ko, matyti, kad bendrasis specialaus draudimo sutartims taikomo mokes?io tarifas yra 9 %.

Pagrindin? byla ir prejudicinis klausimas

11 Iš prašymo priimti prejudicin? sprendim? matyti, kad naudotas transporto priemonės perparduodantys remonto dirbtuvi? savininkai suteik? ši? automobili? pirk?jams garantij? ši? automobili? mechanini? gedim? atveju per bendrov? *NSA Sage*, pakeitusi? pavadinim? ? *Mapfre warranty*.

12 Laikydama savo veikl? paslaug? teikimu, apmokestinamu pagal bendruosius principus, ?mon? *Mapfre Warranty* rinko PVM. *Mapfre asistencia* savo ruožtu mok?jo draudimo sutar?i? mokest? taikydama bendrojo mokes?io 9 % tarif? nuo *Mapfre warranty* sumok?t? ?mok?.

13 Mokes?i? administratorius pateik? *Mapfre warranty* pranešim? apie mokes?io perskai?iavim?, kuriame šios ?mon?s suteiktos paslaugos buvo kvalifikuojamos kaip draudimo sandoriai, apmokestinami draudimo sutar?i? mokes?iu pagal CGI 991 straipsn?, taikant 18 % tarif?, numatyt? d?l automobili? draudimo CGI 1001 straipsnio 5°bis dalyje.

14 Be to, nusprend?s, kad *Mapfre warranty* sudar? draudimo sutart? transporto priemoni? pirk?j? naudai su *Mapfre asistencia*, kurios dalykas buvo mechanini? gedim? rizikos draudimas, šis mokes?i? administratorius pateik? *Mapfre asistencia* pranešim? apie mokes?io perskai?iavim?, kuriame draudimo sutar?i? mokest? perskai?iavo pirk?j? sumok?toms sumoms taikydamas 18 % tarif?.

15 Šios dvi bendrov?s, kai buvo atmesti j? skundai, pateik? skundus *tribunal de grande instance de Lyon*

(Lijono apylinkų teismas), vėliau – *cour d'appel de Lyon* (Lijono apeliacinis teismas), kad būtų panaikintas apmokestinimas.

16 Jos teigė, kad naudotų transporto priemonių pardavėjai pirko iš *Mapfre warranty* dėl savo paslaugų po pardavimo ir kad *Mapfre asistencia* apdraudė savo finansinių nuostolių riziką.

17 Dviem 2011 m. rugsėjo 22 d. sprendimais *cour d'appel de Lyon* patvirtino du 2010 m. kovo 31 d. *tribunal de grande instance de Lyon* priimtus sprendimus, pirmuoju atveju patvirtinus kvalifikavimą kaip draudimo sandorį, kuriems taikomas draudimo sutarties mokesčio 18 % tarifas, kiek tai susiję su *Mapfre warranty* suteiktomis paslaugomis, o antruoju – draudimo sutarties mokesčio 9 % tarifą, taikomą *Mapfre asistencia*.

18 Iš pagrindinių bylų šalys pagrindė, pridėdamos prie prašymo priimti prejudicinį sprendimą, matyti, kad *cour d'appel de Lyon*, be kita ko, konstatavo, kad kai transporto priemonės pirkėjas nusprendžia pasinaudoti pardavėjo siūloma papildoma garantija, jam, kai sumoka prašomą priedą, suteikiamas garantijos knygelėje esantis dalyvio pažymėjimas su *NSA Sage*, tapusios *Mapfre warranty*, ženklu. Šio teismo teigimu, ši bendrovė gauna sutartos remonto dirbtuvų, kurių kreipėsi pirkėjas, pranešimą apie gedimą, patikrina garantijos galiojimą, įsitikinusi, kad šmata atitinka nustatytas normas, duoda leidimą taisyti arba keisti sugedusią dalį.

19 *Cour d'appel de Lyon* pažymėjo, jog iš nė vienos šalies nurodytos nuostatos ir kitų proceso dokumentų negalima spręsti, kad pirkėjas turi teisę reikalauti pardavėjo suteikti paslaugų garantijos sąlygas patenkančio gedimo atveju, be kita ko, jei sutartyje numatytas įsipareigojimo asmuo nesilaikymo įsipareigojimas. Šio teismo teigimu, pardavėjas negali būti pripažintas patikėjusių subrangovui pareigos, kuri jam pačiam nekyla, vykdymu. Tačiau pirkėjo ir *Mapfre warranty* tiesioginis sutartinis ryšys atsiranda teikiant garantijos knygelę, nes pirkėjas iš šios bendrovės ir tik iš jos gali reikalauti vykdyti pažadėtus darbus ir padengti jų išlaidas. Šiuo sutartiniu įsipareigojimu, sudarytu tarp pirkėjo ir subjekto, kuris nėra pirkimo sandorio šalis, siekiama savarankiško tikslo ir išreiškiamas atskiras ketinimas. Kadangi sumokėjus sutartą sumą *Mapfre warranty* įsipareigojo vykdyti draudžiamajam vykiui apdraustajam asmeniui sumokėti sutartą sudarant sutartą sumą, ji vykdyti draudimo veiklą.

20 Be to, *cour d'appel de Lyon* konstatavo, kad *Mapfre warranty* su *Mapfre asistencia* pasirašė draudimo polisą, kurio dalykas buvo finansinių nuostolių, patirtų dėl gedimo, kuriam taikoma pagal sutartą iš pardavėjo remonto dirbtuvų pirkto transporto priemonių garantija, kai buvo išduota tokio automobilio garantijos knygelė, atlyginimo užtikrinimas. *Cour d'appel de Lyon* teigimu, šis polisas nėra „draudimas asmens, kuriam jis priklauso, sąskaita“ ir nėra draudimas nuo bet kokio pobūdžio rizikų, susijusių su antžeminėmis variklio varomomis transporto priemonėmis, numatytomis CGI 1001 straipsnio 5^ois dalyje.

21 *Mapfre warranty* pateikė kasacinį skundą prašymu priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teismui dėl *cour d'appel de Lyon* sprendimo, kuriame jos paslaugos buvo kvalifikuojamos kaip draudimo sandoriai, apmokestinami draudimo sutarties mokesčiu, kurio tarifas 18 %.

22 *Directeur général des finances publiques* savo ruožtu pateikė kasacinį skundą prašymu priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teismui dėl *cour d'appel de Lyon* sprendimo, kuriame konstatuota, kad *Mapfre asistencia* taikomas draudimo sutarties mokesčio tarifas buvo ne 18 %, kaip nustatė mokesčių administratorius, bet 9 %.

23 Atsižvelgus į šias dvi apeliacines skundas ryšų, prašymu priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas nusprendė juos sujungti.

24 Abejodamas dėl sųvokos „draudimo sandoriai“, kuri neapibrųžta Šeštojoje direktyvoje, aiųkinimo *Cour de cassation* nusprendų sustabdyti bylos nagrinųjimų ir pateikti Teisingumo Teismui ųų prejudicinų klausimų:

„Ar Šeštosios direktyvos 2 straipsnų ir 13 straipsnio B skirsnio a punktų reikia aiųkinti taip, kad teikimas, kai nuo naudotų transporto priemonių pardavųjo nepriklausomas ųkio subjektas uų vienkartinų ųmokų suteikia garantijų dėl mechaninių gedimų, galinųių paveikti tam tikras naudoto automobilio dalis, priskirtinas prie PVM neapmokestinamų draudimo sandorių ar, atvirkųųiai, prie paslaugų teikimo?“

Dėl prejudicinio klausimo

25 Savo klausimu praųymų priimti prejudicinų sprendimų pateikųs teismas iš esmųs siekia išsiaiųkinti, ar Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio a punktų reikia aiųkinti taip, kad teikimas, kai nuo naudotų transporto priemonių pardavųjo nepriklausomas ųkio subjektas uų vienkartinų ųmokų suteikia garantijų dėl mechaninių gedimų, galinųių paveikti tam tikras naudotos transporto priemonųs dalis, yra PVM neapmokestinamas draudimo sandoris, kaip jis suprantamas pagal ųių nuostatų.

26 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal nusistovųjusių teismo praktikų Šeštosios direktyvos 13 straipsnyje numatytiems neapmokestinimo atvejams apibųdinti vartojamos sųvokos aiųkinamos siaurai. Taųiau ųios sųvokos turi bųti aiųkinamos atsiųvelgiant ų ųiais neapmokestinimo atvejais siekiamų tikslų ir laikantis mokesųių neutralumo principo, bųdingo bendrai PVM sistemai, reikalavimų. Taigi ųi siauro aiųkinimo taisyklų nereiųkia, kad sųvokos, vartojamos ųiame 13 straipsnyje numatytiems neapmokestinimo atvejams apibrųžti, turi bųti aiųkinamos taip, kad ųie atvejai netektų savo poveikio (ųr., be kita ko, Sprendimo *Zimmermann*, Cų174/11, EU:C:2012:716, 22 punktų ir jame nurodytų teismo praktikų).

27 Be to, sandoriai, kurie yra Šeštosios direktyvos 13 straipsnyje numatytų neapmokestinimo atvejų dalykas, yra savarankiųkos Sųjungos teisųs sųvokos, kurių tikslas – skirtumų taikant PVM schemų kiekvienoje valstybųje narųje pašalinimas (ųiuo klausimu ųr. Sprendimo *CPP*, Cų349/96, EU:C:1999:93, 15 punktų; Sprendimo *Taksatorringen*, Cų8/01, EU:C:2003:621, 37 punktų; Sprendimo *Komisija / Graikija*, Cų13/06, EU:C:2006:765, 9 punktų ir Sprendimo *BGų Leasing*, Cų224/11, EU:C:2013:15, 56 punktų).

28 Konkreųiau kalbųdamas apie sųvoka „draudimo sandoriai“, esanųių Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio a punkte, kuri ųioje direktyvoje neapibrųžta, Teisingumo Teismas ne kartų nusprendų, kad draudimo sandoriui paprastai bųdinga aplinkybų, jog draudikas ųsipareigoja uų iųankstinų draudimo ųmokų, ųvykus draudųiamajam ųvykiui, išmokųti draudųjui sutarties sudarymo metu sutartų sumų (ųiuo klausimu ųr. Sprendimo *Taksatorringen*, Cų8/01, EU:C:2003:621, 39 punktų; Sprendimo *Komisija / Graikija*, Cų13/06, EU:C:2006:765, 10 punktų ir Sprendimo *BGų Leasing*, Cų224/11, EU:C:2013:15, 58 punktų).

29 Teisingumo Teismas paųymųjo, kad dėl draudimo sandorių pobųdųio egzistuoja sutartinis ryųšys tarp draudimo paslaugos teikųjo ir asmens, kurio rizikų draudimas dengia, t. y. apdraustojo (ųr. Sprendimo *Skandia*, Cų240/99, EU:C:2001:140, 41 punktų; Sprendimo *Taksatorringen*, Cų8/01, EU:C:2003:621, 41 punktų ir Sprendimo *BGų Leasing*, Cų224/11, EU:C:2013:15, 58 punktų).

30 Be to, ųi draudimo sandorių sųvoka iš esmųs yra pakankamai plati, kad apimtų draudųiamųjų apsaugų, suteikiamų apmokestinamojo asmens, kuris pats nųra draudikas, bet kolektyvinio draudimo atveju suteikia savo klientams tokių apsaugų naudodamasis draudiko,

prisiimančio draudžiamąjį riziką, paslaugomis (šiuo klausimu žr. Sprendimo *CPP*, C-349/96, EU:C:1999:93, 22 punktą ir Sprendimo *BG Leasing*, C-224/11, EU:C:2013:15, 59 punktą).

31 Dėl šio prašymo priimti prejudicinį sprendimą nagrinėjimo reikia priminti, kad iš Teisingumo Teismo procedūros reglamento ir nusistovėjusios teismo praktikos matyti, jog tam, kad galima būtų pateikti nacionaliniam teismui naudingą Sąjungos teisės išaiškinimą, prašyme priimti prejudicinį sprendimą turi būti, pirma, trumpai išdėstyta ginčo dalykas ir prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo nustatytos reikšmingos faktinės aplinkybės ar bent jau faktai, kuriais grindžiami klausimai. Antra, pateikiamas nacionalinis nuostatas, kurios nagrinjamu atveju galėtų būti taikomos, turinys ir prireikus reikšminga nacionalinė teismo praktika. Trečia, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi išdėstyti priežastis, paskatinusias jį kelti klausimą dėl tam tikrų Sąjungos teisės nuostatų išaiškinimo ar galiojimo, ir ryšį, kurį jis nustatė tarp šių nuostatų ir pagrindinėje byloje taikomų nacionalinių teisės aktų (žr., be kita ko, Nutarties *Municipiul Piatra Neam*, C-13/14, EU:C:2014:2000, 10 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

32 Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas savo prašyme, be kita ko, nenurodė faktinių aplinkybių, susijusių su pagrindinėje byloje nagrinjamu paslaugos teikimu; jis apsiribojo pridėdamas prie savo prašymo priimti prejudicinį sprendimą jam pateikto skundo pagrindus, todėl Teisingumo Teismas negali galutinai nuspręsti, ar paslaugos teikimas, kaip antai nagrinjamas pagrindinėje byloje, iš tiesų yra neapmokestinamasis draudimo sandoris, kaip jis suprantamas pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio a punktą, remiantis šio sprendimo 28 ir 29 punktuose minima teismo praktika.

33 Vadovaujantis bendradarbiavimo dvasia, kuria grindžiami nacionalinė teismų ir Teisingumo Teismo santykiai vykstant prejudicinio sprendimo procedūrai, nesant tokių išankstinių prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo išvadų dėl galimo aiškaus tarptautinio susidomėjimo, prašymas netampa nepriimtinas, jeigu, nepaisant šių trūkumų, Teisingumo Teismas, atsižvelgdamas į duomenis, matomus iš bylos medžiagos, mano galės pateikti naudingą atsakymą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Azienda sanitaria locale n. 5 „Spezzino“ ir kt.*, C-113/13, EU:C:2014:2440, 48 punktą).

34 Dėl teikimo, kaip antai nagrinjamo pagrindinėje byloje, iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad *Mapfre warranty* įsipareigojo iš anksto sumokėti vienkartinį sumą padengti naudotos transporto priemonės remonto išlaidas mechaninio gedimo, galinčio paveikti tam tikras naudotos transporto priemonės dalis ir nurodyto šios transporto priemonės pirkėjui išduotoje „draudimo knygelėje“, atveju.

35 Tačiau *Mapfre warranty* ir *Mapfre asistencia* pagrindinėje byloje ginčija tai, kad *Mapfre warranty* ir naudotos transporto priemonės pirkėjas sieja sutartiniai santykiai. Šios dvi bendrovės, be kita ko, pažymi, kad sutartiniai santykiai sieja tik *Mapfre warranty* ir šios transporto priemonės pardavėją. Jis tiesiog paveda *Mapfre warranty* vykdyti pareigas transporto priemonės pirkėjui, tenkančias jam, kaip pardavėjui, pagal teisės aktą arba sutarties nuostatas. *Mapfre warranty* ir *Mapfre asistencia* teigimu, būtų naudotos transporto priemonės pardavėjas, kuris yra *Mapfre warranty* skolininkas, padengia moką pagal šios bendrovės suteikiamą garantiją. Pardavėjas į atimamą iš gauto pelno, ir tai daro siekdamas padidinti naudotos transporto priemonės patrauklumą.

36 Šiuo klausimu su slyga, kad pagrindinėje byloje atliekant nagrinjamą teikimą dalyvaujančiame asmenyje santykių tikrąjį pobūdį patikrins prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad naudotos transporto priemonės pardavėjas nedalyvauja gyvendinant garantijos sutartį. Iš tiesų, apdrausto mechaninio gedimo atveju atitinkamas naudotos transporto priemonės pirkėjas neprivalo remontuoti šios transporto priemonės šiam pardavėjui priklausančiose ar jo nurodytose dirbtuvėse. Dirbtuvės, į kurias dėl remonto kreipiasi šios transporto priemonės pirkėjas, turi pačios tiesiogiai

susisiekti su *Mapfre warranty*, kad ši bendrovė patvirtintų šią dirbtuvių siūlomą sumą?

37 Kita vertus, net jei, kaip teigia *Mapfre warranty* ir *Mapfre asistencia*, vienkartinė moka, suteikianti teisę garantijai, yra traukta naudotos transporto priemonės pardavimo kainai, ši suma galiausiai sumoka šios transporto priemonės pirkėjas.

38 Bet kuriuo atveju, neatsižvelgiant į klausimą, ar sutartis sudaryta naudotos transporto priemonės pirkėjo ir *Mapfre warranty*, o automobilio pardavėjas veikia tik kaip tarpininkas, ar šis pardavėjas sudaro tokia sutartį savo vardu, bet pirkėjo naudai ir ar, galiausiai, automobilio pardavėjas perduoda pirkėjui teises pagal sutartį, kurią jis sudarė su *Mapfre Warranty* savo vardu ir savo naudai, iš, be kita ko, šio sprendimo 28 ir 30 punktuose nurodytos teismo praktikos matyti, kad sūvoka „draudimo sandoriai“, kaip ji suprantama pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio a punktą, yra pakankamai plati, kad apimtų visas šias situacijas.

39 Kiekvienam tokiam atvejui būdingi visi draudimo sandorio požymiai, apibrėžti šio sprendimo 28 punkte nurodytoje teismo praktikoje. Draudikas, šiuo atveju *Mapfre Warranty*, yra tokio subjekto, nesusijęs su naudotos transporto priemonės pardavėju, o apdraustasis yra transporto priemonės pirkėjas. Yra rizika, kad, vykus mechaniniam gedimui, kuriam taikoma garantija, transporto priemonės pirkėjui teks apmokėti remonto išlaidas, o draudikas išpareigoja padengti šias išlaidas. Galiausiai yra moka, kuri padengia transporto priemonės pirkėjas, mokėdamas šios transporto priemonės pirkimo kainą arba papildomai.

40 Šie elementai leidžia, patikrinus prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, nuspręsti, kad tarp draudiko ir draudėjo susiklostę teisiniai santykiai, kurių reikalaujama pagal Teisingumo Teismo praktiką, kad teikimą būtų galima laikyti „draudimo sandoriu“, kaip jis suprantamas pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio a punktą.

41 Be to, priešingai, nei iš esmės teigia *Mapfre warranty* ir *Mapfre asistencia*, sandorį kvalifikavimas kaip „draudimo sandorį“ pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio a punktą nepriklauso nuo to, kaip draudikas valdo rizikos, kurią išpareigoja padengti, dydį ir apskaičiuoja tiksliai mokė sumą.

42 Šiuo klausimu, kaip generalinis advokatas teigė išvados 28 punkte ir kaip matyti iš šio sprendimo 28 punkte minėtos teismo praktikos, „draudimo sandorio“, kaip jis suprantamas pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio a punktą, esmė sudaro tai, kad apdraustasis apsisaugo nuo rizikos ateityje patirti neaiškių, tačiau galbūt didelių finansinių nuostolių, sumokėdamas tam tikrą ribotą mokė.

43 Šiuo atveju iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad *Mapfre Warranty* kaip mokos renkamos sumos negrąžinamos naudoto transporto priemonės pirkėjams tuo atveju, jeigu per garantijos terminą nebūna nustatyta gedimų arba jeigu remonto išlaidos būna mažesnės už šią mokė. Kita vertus, jeigu atsiranda gedimas, kurio išlaidos viršija sumokėtą mokė, transporto priemonės pirkėjas neprivalo padengti jokių papildomų išlaidų. Taigi *Mapfre Warranty* renkamos mokos yra ne šiaip avansinis mokėjimas, skaitomas galimo remonto išlaidas, o tipinė draudimo moka, kuri sumokėjus apdraustasis tampa visiškai apsaugotas nuo draudimo rizikos, tačiau tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas. *Mapfre warranty* su tuo susijusių patiriamų finansinių nuostolių rizika taip pat apdrausta *Mapfre asistencia*.

44 Šiomis aplinkybomis mokė skaičiavimo būdas ir remonto išlaidų valdymas priklauso *Mapfre warranty* vidaus tvarkai, kuri nelemia jos vykdomo teikimo kvalifikavimo.

45 Galiausiai *Mapfre warranty* ir *Mapfre asistencia* teigia, kad kai transporto priemonės gamintojai ar pardavėjai patys klientams siūlo papildomą garantiją, šie tokie subjektai laikomi

si?lan?iais PVM apmokestinamas paslaugas po pardavimo, nors ir vykdo teikim?, panaš? ? *Mapfre warranty* si?lom? naudot? transporto priemoni? pirk?jams. Taigi šios paslaugos turi b?ti vertinamos vienodai.

46 Svarbu konstatuoti, kad, pirma, šis argumentas pagr?stas faktin?mis aplinkyb?mis, konkre?iai kalbant, pardav?jo suteikt? garantij? mokestiniu vertinimu, kurio n?ra prašyme priimti prejudicin? sprendim?, ir, antra, prašyme priimti prejudicin? sprendim? nepateiktas toks argumentas. Kaip nurodyta šio sprendimo 31 punkte, iš *Proced?ros* reglamento 94 straipsnio matyti, kad nesant toki? element? Teisingumo Teismas negali atsakyti ? tok? argument?.

47 Iš min?t? svarstym? matyti, kad teikim?, kaip antai nagrin?jamas pagrindin?je byloje, patikrinus prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusiam teismui, atrodo, gali apimti s?voka „draudimo sandoris“, kaip ji suprantama pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio a punkt?.

48 Ta?iau primintina, kad *Mapfre warranty* ir *Mapfre asistencia* dar teigia, kad net manant, jog toks teikimas turi b?ti kvalifikuojamas kaip draudimo sandoris, jis neturi b?ti apmokestinamas PVM, nes jis neatsiejamas nuo naudotos transporto priemon?s pardavimo, tod?l mokes?i? tikslais turi b?ti vertinamas taip pat kaip pardavimas.

49 Šiuo klausimu reikia priminti, kad PVM tikslais kiekviena paslauga paprastai turi b?ti laikoma atskira ir savarankiška, kaip tai matyti iš Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 1 punkto (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Aktiebolaget NN*, C?111/05, EU:C:2007:195, 22 punkt?; Sprendimo *Field Fisher Waterhouse*, C?392/11, EU:C:2012:597, 14 punkt? ir Sprendimo *BG? Leasing*, C?224/11, EU:C:2013:15, 29 punkt?).

50 Nepaisant to, iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad tam tikromis aplinkyb?mis keli formaliai atskiri paslaug? teikimai, kurie gali b?ti vykdomi atskirai, tod?l atskirai apmokestinami arba atleidžiami nuo mokes?io, turi b?ti laikomi vienu sandoriu, kai jie n?ra savarankiški. Vis? pirma, kai du ar daugiau element? ar veiksm?, teikiam? apmokestinamojo asmens, yra taip glaudžiai susij?, kad objektyviai sudaro vien? ekonomiškai neskaidom? paslaug?, kuri? išskaidyti b?t? nenat?ralu, laikoma, kad teikiama viena paslauga. Taip yra, kai vienas ar keli elementai sudaro pagrindin? paslaug?, o vienas ar keli kiti elementai sudaro vien? ar kelias papildomas paslaugas, kurioms taikoma pagrindin?s paslaugos apmokestinimo tvarka (žr. Sprendimo *BG? Leasing*, C?224/11, EU:C:2013:15, 30 punkt? ir jame nurodyt? teismo praktik?).

51 Kalbant apie draudimo sandorius, Teisingumo Teismas jau nusprend?, kad pagal savo pob?d? visi draudimo sandoriai susij? su turtu, kuriam jie taikomi. Nepaisant to, tokio ryšio savaime nepakanka siekiant nustatyti, ar egzistuoja vienas sud?tinis teikimas PVM tikslais. Iš ties?, jei visi draudimo sandoriai b?t? apmokestinami PVM pagal su apdraustu turtu susijusi? teikim? apmokestinim? šiuo mokes?iu, b?t? pažeistas Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio a punkto tikslas, t. y. atleisti nuo mokes?io draudimo sandorius (šiuo klausimu žr. Sprendimo *BG? Leasing*, C?224/11, EU:C:2013:15, 36 punkt?).

52 Taikant šio sprendimo 49 punkte nurodyt? taisykl?, pagal kuri? kiekvienas sandoris paprastai turi b?ti laikomas atskiru ir savarankišku, reikia priminti, kad iš esm?s naudotos transporto priemon?s pardavimas ir nuo šios transporto priemon?s pardav?jo nepriklausomo ?kio subjekto garantijos, susijusios su mechaniniu gedimu, galin?iu paveikti tam tikras naudotos transporto priemon?s dalis, teikimas negali b?ti laikomi taip glaudžiai susijusiais, kad sudaryt? vien? sandor?. Iš ties? faktas, kad tokie sandoriai vertinami atskirai, savaime netur?t? b?ti laikomas dirbtiniu vieno ekonominio sandorio išskaidymu, galin?iu pakeisti PVM sistemos funkcionalum?.

53 Todėl reikia išnagrinėti, ar pagrindinėje byloje nagrinjamomis aplinkybėmis yra priežastis, leidžianti manyti, kad atitinkamos dalys sudaro vieną sandorį (šiuo klausimu žr. Sprendimo BG? Leasing, C?224/11, EU:C:2013:15, 40 punkt?).

54 Šiuo atveju primintina, pirmiausia, kad pagal Teisingumo Teismo praktiką, susijusi su tokia vieno sandorio sąvoka, kaip priminta šio sprendimo 50 punkte, paslauga turi būti laikoma papildoma pagrindinė paslauga, visų pirma jei klientams ji pati yra ne tikslas, o priemonė geriausiomis sąlygomis naudotis teikimo teikiama pagrindine paslauga (žr. Sprendimo BG? Leasing, C?224/11, EU:C:2013:15, 41 punkt?).

55 Jei tiesa, kad dėl garantijos, kaip antai nagrinjamos pagrindinėje byloje, naudotos transporto priemonės pirkimo finansinė nuostolė rizika sumažėja, palyginti su situacija, kai tokios garantijos nėra, išlieka faktas, kad ši aplinkybė susijusi su pačios garantijos pobūdžiu. Tačiau ši aplinkybė savaime nereiškia, kad toks teikimas yra papildomas, palyginti su naudotos transporto priemonės pardavimu.

56 Taigi, kaip, atrodo, matyti iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos, pagrindinėje byloje nagrinjamą garantiją naudotos transporto priemonės pirkėjui teikia tokio subjekto, kuris nesusijęs su šios transporto priemonės pardavėju ir nedalyvauja parduodant, todėl ši garantija, patikrinus prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teismui, neturi būti pardavėjo suteikta garantija. Be to, naudotos transporto priemonės pirkėjas gali ją nusipirkti be garantijos ir turi galimybę, netarpininkaujamas šios transporto priemonės pardavėjo, sudaryti garantijos sutartį su kita bendrove nei *Mapfre warranty*. Galiausiai iš Prancūzijos vyriausybės per posūdą Teisingumo Teismui pateiktos garantijos knygelės matyti, kad *Mapfre warranty* tam tikromis aplinkybėmis pasilieka teisę nutraukti garantijos sutartį ir tai neturi tokios transporto priemonės pardavimo sutarties.

57 Šiomis aplinkybėmis, patikrinus prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teismui, garantija, kaip antai nagrinjama pagrindinėje byloje, neatrodo taip glaudžiai susijusi su naudotos transporto priemonės pirkimu, kad šie du sandoriai, juo labiau vykdomi dviejų skirtingų teikėjų, sudarytų neskaidomą ekonominį teikimą, kurio išskaidymas būtų dirbtinis. Todėl jie iš esmės turi būti laikomi atskirais ir savarankiškais sandoriais PVM taikymo tikslais.

58 Atsižvelgiant į minėtus svarstymus, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip: Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio a punktą reikia aiškinti taip, kad teikimas, kai nuo naudotų transporto priemonių pardavėjo nepriklausomas tokio subjekto, sumokėjus vienkartinį mokėjimą, suteikia garantiją dėl mechaninių gedimų, galinčių paveikti tam tikras naudotos transporto priemonės dalis, yra PVM neapmokestinamas draudimo sandoris, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar tokiomis kaip pagrindinė bylos aplinkybėmis pagrindinėje byloje nagrinjamas paslaugos teikimas yra toks teikimas. Toks paslaugos teikimas ir naudotos transporto priemonės pirkimas turi būti laikomi atskirais ir savarankiškais sandoriais, kurie vertinami atskirai apmokestinimo PVM tikslais. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atsižvelgdamas į konkrečias pagrindinių bylų aplinkybes, turi nustatyti, ar naudotos transporto priemonės pardavimas ir nuo naudotų transporto priemonių pardavėjo nepriklausantis tokio subjekto suteikta garantija dėl mechaninių gedimų, galinčių paveikti tam tikras naudotos transporto priemonės dalis, šiuo atžvilgiu yra susiję, kad būtų laikomi vienu sandoriu, ar, atvirkščiai, jie sudaro du savarankiškus sandorius.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

59 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi

spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388 dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas, iš dalies pakeistos 1991 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 91/680/EEB, 13 straipsnio B skirsnio a punktą reikia aiškinti taip, kad teikimas, kai nuo naudoto transporto priemonių pardavėjo nepriklausomas fizio subjektas, sumokėjęs vienkartinį mokėjimą, suteikia garantiją dėl mechaninių gedimų, galinčių paveikti tam tikras naudotos transporto priemonės dalis, yra PVM neapmokestinamas draudimo sandoris, kaip jis suprantamas pagal šio nuostatą. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar tokiomis kaip pagrindinis bylos aplinkybėmis pagrindiniame byloje nagrinėjamas paslaugos teikimas yra toks teikimas. Toks paslaugos teikimas ir naudotos transporto priemonės pirkimas turi būti laikomi atskirais ir savarankiškais sandoriais, kurie vertinami atskirai apmokestinimo PVM tikslais. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atsižvelgdamas į konkrečius pagrindinius bylų aplinkybes, turi nustatyti, ar naudotos transporto priemonės pardavimas ir nuo naudoto transporto priemonių pardavėjo nepriklausančio fizio subjekto suteikta garantija dėl mechaninių gedimų, galinčių paveikti tam tikras naudotos transporto priemonės dalis, šiuo atžvilgiu yra susiję, kad būtų laikomi vienu sandoriu, ar, atvirkščiai, jie sudaro du savarankiškus sandorius.

Parašai.

****** Proceso kalba: prancūzų.